

Súd: Okresný súd Komárno
Spisová značka: 13Csr/1/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4218201197
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 02. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dagmar Aradská
ECLI: ECLI:SK:OSKN:2019:4218201197.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Komárno sudkyňou JUDr. Dagmar Aradskou v právnej veci žalovaného z rozhodcovského konania: D. G., nar. XX.X.XXXX, bytom L. Q., K. XXX/XX proti žalobcovi z rozhodcovského konania: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, v konaní zastúpený spoločnosťou TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 36 613 843, o zrušenie rozhodcovského rozsudku

rozhodol:

Súd ruší rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného pri Asociácii pre arbitráž so sídlom Vansovej 2, Bratislava spisovej značky SRSApA 00158/17 zo dňa 13.11.2017 v celom rozsahu.

Súd žalovanému z rozhodcovského konania náhradu trov konania nepriznáva.

Žalobca z rozhodcovského konania je povinný zaplatiť na účet Okresného súdu Komárno súdny poplatok za žalobu vo výške 331,50 eur do troch dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručenou súdu dňa 16.2.2018 žalovaný z rozhodcovského konania navrhol zrušiť rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného pri Asociácii pre arbitráž so sídlom Bratislava, spisovej značky SRSApA 00158/17 zo dňa 13.11.2017 v celom rozsahu. Dôvodom zrušenia rozhodcovského rozsudku podľa žalovaného z rozhodcovského konania je skutočnosť, že nebol riadne upovedomený o ustanovení rozhodcu alebo o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní alebo mu nebolo umožnené zúčastniť sa na spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, resp. rozhodcovským rozsudkom sa rozhodol spor, ktorý spotrebiteľská rozhodcovská zmluva nepredvídala alebo sa ním rozhodlo o veci, ktorá je vylúčená zo spotrebiteľského rozhodcovského konania, resp. spotrebiteľská rozhodcovská zmluva neobsahuje zákonom ustanovené náležitosti podľa § 3 zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní alebo je tu iný dôvod neplatnosti spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy, resp. stály rozhodcovský súd rozhodol v rozpore s ustanoveniami všeobecne záväzných právnych predpisov na ochranu práv spotrebiteľa a toto porušenie mohlo mať vplyv na výsledok sporu, resp. rozhodcovský rozsudok ho zaväzuje na plnenie, ktoré je objektívne nemožné, právom nedovolené alebo odporujúce dobrým mravom, resp. výkon rozsudku by bol v rozpore s verejným poriadkom Slovenskej republiky, resp. rozhodcovský rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia. Ďalej žalovaný z rozhodcovského konania tvrdil, že nikdy nedal žalobcovi z rozhodcovského konania právo, aby ho súdili na Rozhodcovskom súde; spoločnosť, ktorá podala návrh na rozhodcovský súd konala protizákonne, rozhodcovská zmluva so žalobcom z rozhodcovského konania je neplatná pre rozpor so zákonmi a dobrými mravmi.

K žalobe žalovaný z rozhodcovského konania pripojil svoje vyjadrenie adresované stálemu rozhodcovskému súdu ako aj rozhodcovský rozsudok z 13.11.2017.

2. Podaním z 22.3.2018 žalovaný z rozhodcovského konania doplnil skutkové tvrdenia a dal do pozornosti okolnosti predchádzajúce uzavretiu Rozhodcovskej zmluvy v deň, v ktorý bola uzavretá aj Dohoda o uznaní záväzku, ktorá je formulárovým dokumentom, pričom žalobca z rozhodcovského konania ho v sprievodnom liste z 1.2.2016 presviedčal, že rozhodcovské konanie je pre neho ako žalovaného v rozhodcovskom konaní lacnejšie. Až následne zistil, že uvedené nezodpovedá pravde, pretože v konaní pred súdom je ako spotrebiteľ oslobodený od súdnych poplatkov. Použitie takýchto tvrdení v snahe uzavrieť Rozhodcovskú zmluvu bolo podľa neho neprípustné. V čase podpisu nemal žiadnu vedomosť o následkoch podpísania Dohody a Zmluvy. Celý obsah Rozhodcovskej zmluvy bol už predtlačný. Pokiaľ je Rozhodcovská zmluva neplatná, rozhodcovským rozsudkom sa rozhodlo vo veci, ktorá je z rozhodcovského konania vylúčená. V ďalšom žalovaný z rozhodcovského konania uviedol, že listom z 30.9.2015 mu postupca - Slovenská sporiteľňa, a.s. - oznámila, že ku dňu 29.9.2015 vyhlásila mimoriadnu splatnosť pohľadávky zo zmluvy č. 5041610203. Súčasne ho vyzvala, aby pohľadávku zo zmluvy vo výške 3.176,73 eur uhradil do 15 dní. Listom z 30.10.2015 mu postupca - Slovenská sporiteľňa, a.s. - oznámila, že na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok z 23.10.2015 postúpila pohľadávku v prospech žalobcu z rozhodcovského konania. Žalovaný z rozhodcovského konania poukázal na § 92 ods. 8 zákona o bankách a v súvislosti s tým na skutočnosť, že do postúpenia pohľadávky dňa 23.10.2015 od výzvy postupcu z 30.9.2015 neuplynulo 90 dní, a preto zákonná podmienka citovaného ustanovenia nebola splnená. Uviedol, že na nesplnenie uvedenej podmienky zákona o bankách upozornil aj rozhodcovský súd. Vytkol rozhodcovskému súdu, že ním čerpaný úver neposúdil ako bezúročný a bez poplatkov, keď pri výpočte RPMN nebol zohľadnený spracovateľský poplatok vo výške 79 eur a ani poplatok za správu úveru vo výške 2,99 eur mesačne. Podľa žalovaného z rozhodcovského konania je RPMN v skutočnosti vyššia, o viac ako 4%, t.j. vo výške 28,94%, teda je jednoznačne v neprospech spotrebiteľa. Potom by ako spotrebiteľ bol povinný uhradiť veriteľovi len sumu úveru vo výške 2.001 eur. Ďalej žalovaný z rozhodcovského konania uviedol, že rozhodcovský rozsudok mu bol doručený 1.12.2017. Poprel svoj záujem na uznaní záväzku dohodou. Poukázal na chaotickosť dohody o postupnom splatení dlhu v splátkach, keď podľa tabuľky mal vykonať 6 splátok po 100 eur a poslednú - siedmu splátku - vo výške 2.790,79 eur. Doteraz žalobcovi z rozhodcovského konania uhradil sumu vo výške 2.600 eur. Taktiež uviedol, že Dohoda o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku je formulárový dokument, ktorý má pôsobiť ako povolenie splátok dlhu, ktorého skrytým cieľom je dosiahnutie uznania záväzku a súhlasu s Rozhodcovskou zmluvou. Tieto dohody sú neplatné.

Žalovaný z rozhodcovského konania za dôkaz označil sprievodný list žalobcu z rozhodcovského konania, Spotrebiteľskú rozhodcovskú zmluvu, dočasný splátkový kalendár, Dohodu o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach, listy postupcu o mimoriadnej splatnosti a postúpení pohľadávky, zmluvu o splátkovom úvere, fotokópiu obálky, v ktorej mu bol doručený rozhodcovský rozsudok.

3. Žalobca z rozhodcovského konania doručil dňa 20.9.2018 vyjadrenie k žalobe, v ktorom uviedol, že dňa 30.04.2013 uzatvoril žalobca (poznámka súdu - rozumej žalovaný z rozhodcovského konania) s právnym predchodcom žalovaného (poznámka súdu - rozumej žalobca z rozhodcovského konania) Zmluvu o splátkovom úvere (ďalej len „Zmluva“). Predmetom Zmluvy bolo poskytnutie úveru vo výške 2.001 €, ktorý sa žalobca zaviazal vrátiť v splátkach vo výške 41,67 € a taktiež zaplatiť úroky, poplatky a náklady spojené s poskytnutým úverom v súlade so znením Zmluvy prípadne príslušných Obchodných podmienok Slovenskej sporiteľni, a.s. (ďalej len „VOP“). Nakoľko si žalobca neplnil povinnosti z uzavretej Zmluvy riadne a včas, došlo z jeho strany k porušeniu zmluvných podmienok podstatným spôsobom. Po postúpení pohľadávky na žalovaného viedol žalovaný s dlžníkom (žalobcom) mimosúdne rokovania ohľadne uspokojenia nadobudnutej pohľadávky. Výsledkom mimosúdnych rokovaní bola vôľa a ochota žalobcu predmetnú pohľadávku uhradiť, avšak z dôvodu nedostatku finančných prostriedkov nebolo v jeho možnostiach pohľadávku uhradiť v celosti. Keďže žalovaný (veriteľ) nemal v úmysle zbytočne navyšovať pohľadávku o trovy súdneho, prípadne exekučného konania, poskytol žalovaný žalobcovi možnosť uhradiť pohľadávku v splátkach podľa uváženia žalobcu a zaslal mu na podpis Dohodu o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach (ďalej len „Dohoda“) spolu s Rozhodcovskou zmluvou. Poukázal na to, že po predložení vyššie uvedených dokumentov mal žalobca možnosť prezrieť si ich, oboznámiť sa s ich obsahom, a podľa svojej vôle tieto dokumenty vyplniť a podpísať a v prípade, že s ich obsahom súhlasí zasláť žalovanému. Žalobca Dohodu, Rozhodcovskú zmluvu spolu s Dotazníkom vyplnil a podpísal dňa 05.02.2016 a doručil žalovanému dňa 11.02.2016. Od tohto momentu ich žalovaný považoval za platne uzavreté. Žalobca však plnil podmienky Dohody nepravidelne vzhľadom na čo žalovaný odstúpil od uzavretej Dohody. Podpis Rozhodcovskej zmluvy

alebo Dohody nebol podmienený podpisom iných dokladov, napr. poskytnutím úveru, vyplatením peňažných prostriedkov. Každý z dokumentov bol na samostatnom liste, zreteľne označený názvom, ktorý ozrejmuje obsah toho ktorého dokumentu. Poukazom na uvedené právne vety sa však dá ustáliť, že uzavreté rozhodcovské zmluvy v tomto prípade mali charakter individuálneho dojednaní, nakoľko rozhodcovská zmluva obsahuje poučenie o rozhodcovskom konaní, rozhodcovská zmluva obsahuje možnosť neprijať rozhodcovské konanie, resp. ho odmietnuť, alebo od rozhodcovskej zmluvy odstúpiť, rozhodcovská zmluva nebola podmienkou poskytnutia úveru. Z uvedeného dôvodu nemožno Rozhodcovskú zmluvu považovať za neplatnú a námietku žalobcu v tejto časti považuje za účelovú. Žalovaný je názoru, že Rozhodcovská zmluva neobsahovala žiadne neprijateľné zmluvné podmienky, štandardným spôsobom vysvetlila podstatu rozhodcovského konania a dala možnosť výberu spotrebiteľovi rozhodcovskú zmluvu podpísať, resp. nepodpísať. Obsah Dohody ako aj Rozhodcovskej zmluvy bol dodávateľom (žalovaným) síce vopred pripravený, čo však nie je v zmluvných vzťahoch ničím výnimočným, pretože návrh zmluvy, resp. zmluvu v písomnej podobe vždy musí niektorá zo zmluvných strán pripraviť, aj keď žalovaný v rozhodcovskom konaní na obsahu dohody alebo zmluvy nijakým spôsobom neparticipoval. Samotná rozhodcovská zmluva ani Dohoda neobsahujú prekvapivé alebo zavádzajúce ustanovenia alebo formulácie, pričom v Dohode upravené uznanie dlhu a dohoda o jeho úhrade nepredstavuje z pohľadu dlžníka tak náročný úkon. V ďalšom žalobca z rozhodcovského konania poukázal na uznesenia Krajského súdu v Nitre zo dňa 28.01.2016, sp. zn. 9CoE/265/2015, rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 1CoE/328/2013- 38 zo dňa 10.12.2013, rozhodnutia Krajského súdu v Žiline č. k.: 8CoE/4/2014-42 zo dňa 31.01.2014, na rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici, č.k. 41CoSr/4/2017-190 zo dňa 29.11.2017, na rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 31.07.2018, sp. zn.:41CoSr/6/2018. K otázke platnosti postúpenia pohľadávky žalobca z rozhodcovského konania poukázal na skutočnosť, že relevantné oznámenie postupcu dlžníkovi o postúpení pohľadávky bez ďalšieho zakladá aktívnu legitímáciu postupníka na vymáhanie postúpenej pohľadávky a súd má povinnosť z tohto oznámenia vychádzať bez toho, aby ako prejudiciálnu otázku skúmal existenciu a platnosť zmluvy o postúpení. S poukazom na uvedené žalobca z rozhodcovského konania navrhol žalobu zamietnuť.

Za dôkaz žalobca z rozhodcovského konania označil Dohodu o uznaní záväzku a úhrade pohľadávky v splátkach, rozhodcovskú zmluvu a dotazník, to všetko z 5.2.2016 ako aj oznámenie o postúpení pohľadávky.

4. Súd dňa 26.2.2019 otvoril vo veci pojednávanie s tým, že pojednával v neprítomnosti riadne predvolaného žalovaného z rozhodcovského konania. Z dôvodu, že žaloba o zrušenie rozhodcovského rozsudku je vo svojej podstate opravným prostriedkom proti rozhodcovskému rozsudku v zmysle § 46 ods. 2 zákona 335/2014 Z.z., ako aj z dôvodu, že ak súd v zmysle § 47 ods. 1 citovaného zákona zruší rozhodcovský rozsudok z dôvodu neplatnosti spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy, nemožnosti riešiť predmet sporu v spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní alebo z dôvodu, že sa rozhodol spor, ktorý spotrebiteľská rozhodcovská zmluva nepredvídala, pokračuje po právoplatnosti tohto rozhodnutia na návrh niektorého z účastníkov spotrebiteľského rozhodcovského konania v konaní vo veci v rozsahu uvedenom v žalobe alebo v rozsahu uvedenom vo vzájomnej žalobe, javí sa byť opodstatneným, aby sa pri označovaní postavenia strán sporu o žalobe na zrušenie rozhodcovského rozsudku nemenilo procesné postavenie strán, ktoré mali v skončenom rozhodcovskom konaní.

5. Žalobca z rozhodcovského konania zotrval na svojom písomnom vyjadrení k žalobe žalovaného z rozhodcovského konania. Uviedol, že je síce pravdou, že spotrebiteľská rozhodcovská zmluva bola vyhotovená formulárovo žalobcom z rozhodcovského konania, avšak so žalovaným z rozhodcovského konania komunikoval a údaje do zmluvy vpisoval po telefonickom kontakte so žalovaným z rozhodcovského konania. Podľa jeho názoru je spotrebiteľská rozhodcovská zmluva platnou zmluvou, v zmysle ktorej si žalobca z rozhodcovského konania uplatnil svoje nároky na rozhodcovskom súde, ktorý vo veci aj rozhodol rozsudkom, ktorého zrušenia sa domáha žalovaný z rozhodcovského konania.

6. Súd v súlade s § 181 ods. 2 CSP určil, že medzi stranami nie je sporné uzavretie spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy a nie je sporné vydanie rozsudku rozhodcovským súdom, sporná je platnosť spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy a príslušnosť rozhodcovského súdu. Súd súčasne uviedol, že sa mu javí byť rozhodcovská zmluva neplatnou a žaloba žalovaného z rozhodcovského konania dôvodnou. Ďalej súd oznámil, že vykoná vo veci dokazovanie listinnými dôkazmi nachádzajúcimi sa v spise.

7. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že na základe žaloby žalobcu z rozhodcovského konania sa voči žalovanému z rozhodcovského konania začalo spotrebiteľské rozhodcovské konanie o zaplatenie sumy 2.110,12 eur s príslušenstvom, výsledkom ktorého bol rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného pri Asociácii pre arbitráž so sídlom Vansovej 2, Bratislava spisovej značky SRSAspA 00158/17 zo dňa 13.11.2017. Uvedeným rozsudkom bolo žalobe žalovaného vyhovieť v časti sumy vo výške 1.810,12 eur s úrokom z omeškania špecifikovaným vo výroku rozhodcovského rozsudku, v časti nároku na zaplatenie sumy 100 eur bolo konanie zastavené a vo zvyšnej časti bola žaloba zamietnutá. Podľa fotokópie spisu rozhodcovského súdu bol uvedený rozhodcovský rozsudok doručený žalovanému z rozhodcovského konania dňa 1.12.2017.

8. Základom vzťahu medzi stranami sporu bola Zmluva o splátkovom úvere č. 5041610203, ktorú žalovaný z rozhodcovského konania ako dlžník uzavrel dňa 30.4.2013 s veriteľom, ktorým bola Slovenská sporiteľňa, a.s. (ďalej len SLSP). Predmetom uvedenej zmluvy bol úver vo výške 2.001 eur s fixnou úrokovou sadzbou 18,40% ročne, ktorý bol splatný 120 splátkami mesačne po 41,67 eur, k 20. dňu v kalendárnom mesiaci s tým, že prvá splátka bola splatná 20.6.2013 a konečná splatnosť bola dohodnutá na 20.5.2023, pri RPMN 24,12% a priemernej RPMN 14,11%, pri celkovej čiastke 4.980,26 eur. SLSP podaním z 30.9.2015 oznamovala žalovanému z rozhodcovského konania vyhlásenie mimoriadnej splatnosti pohľadávky zo Zmluvy č. 5041610203 k 29.9.2015, pričom žalovaného z rozhodcovského konania vyzvala na úhradu pohľadávky vo výške 3.176,73 eur do 15 dní. Podľa fotokópie obálky na čl. 35 súdneho spisu, SLSP svoje podanie podala na poštovú prepravu dňa 1.10.2015, pričom z uvedenej fotokópie nie je čitateľný dátum prevzatia podania žalovaným z rozhodcovského konania. Podľa čl. 34 súdneho spisu, SLSP v podaní z 30.10.2015 oznamovala žalovanému z rozhodcovského konania, že pohľadávku z úveru č. 5041610203 postúpila Zmluvou o postúpení pohľadávok č. 1237/2015/CE z 23.10.2015 žalobcovi z rozhodcovského konania ako postupníkovi. Uvedené podanie však žalovanému z rozhodcovského konania nezaslala SLSP, ale žalobca z rozhodcovského konania, ako to vyplýva z fotokópie obálky na čl. 37 súdneho spisu.

Žalobca z rozhodcovského konania v prílohe listu z 1.2.2016 zaslal žalovanému z rozhodcovského konania dva rovnopisy návrhu Dohody o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach s tým, že je potrebné priloženú Dohodu podpísať a jedno podpísané vyhotovenie zaslať najneskôr do 8.2.2016 na adresu žalobcu z rozhodcovského konania, ktorý v uvedenom listu taktiež uviedol, že v prípade nepodpísania Dohody bude splátkový kalendár neplatný. Súčasne žalobca z rozhodcovského konania ponúkal podpísanie pripojenej Rozhodcovskej zmluvy, nakoľko poplatok za rozhodcovské konanie je oproti všeobecnému súdu nižší, a preto budú náklady žalovaného z rozhodcovského konania spojené s prípadným súdnym uplatnením nároku z tejto dohody nižšie.

Podľa Dohody o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach, ktorú podpísal žalobca z rozhodcovského konania ako veriteľ ešte 1.2.2016 a žalovaný z rozhodcovského konania ako dlžník ju podpísal 5.2.2016, s tým, že pôvodným veriteľom bola SLSP, žalovaný z rozhodcovského konania mal uznať čo do právneho dôvodu a výšky záväzok voči veriteľovi, ktorý vznikol na základe zmluvy č. 5041610203 z 30.4.2013 s pôvodným veriteľom s tým, že celková dlžná suma vo výške 3.390,79 eur pozostáva z istiny vo výške 1.801 eur, z ostatného príslušenstva vo výške 1.209,12 eur a z úroku z omeškania vo výške 9,05% ročne zo sumy 2.001 eur od 23.10.2015 do splatnosti poslednej splátky. Dlžník mal súčasne podľa formulára uvedenej dohody vyhlásiť, že má vedomosť o premlčaní dluhu a jeho následkoch. Dlžník sa v uvedenej dohode zaviazal splatiť svoj záväzok v 7 pravidelných mesačných splátkach v dohodnutej minimálnej výške 100 eur k 29. dňu v mesiaci, pričom dátum splatnosti prvej splátky bol 29.2.2016 a dátum splatnosti poslednej splátky bol 31.8.2016.

Žalovaný z rozhodcovského konania ako dlžník dňa 5.2.2016 podpísal aj žalobcom z rozhodcovského konania ako veriteľom vypracovanú a ním dňa 1.2.2016 podpísanú Spotrebiteľskú rozhodcovskú zmluvu, ktorej predmetom boli všetky spory, ktoré vzniknú z Dohody o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach, podpísanej veriteľom 1.2.2016 s tým, že tieto budú riešené pred Stálym rozhodcovským súdom.

9. Podľa § 2 ods. 1 zákona č. 335/2014 Z.z., spotrebiteľským sporom je spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou. Spotrebiteľské spory môžu byť v spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní rozhodované len na základe

spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy podľa § 3 a len spotrebiteľská rozhodcovská zmluva podľa § 3 môže založiť právomoc stáleho rozhodcovského súdu v spotrebiteľských sporoch.

Podľa § 3 ods. 1 citovaného zákona, spotrebiteľská rozhodcovská zmluva je dohoda medzi dodávateľom a spotrebiteľom o tom, že spory, ktoré medzi nimi vznikli alebo vzniknú zo spotrebiteľskej zmluvy alebo s touto spotrebiteľskou zmluvou súvisia, rozhodne v spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní určený stály rozhodcovský súd zapísaný v zozname podľa § 18 a určený v tejto spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluve. Spotrebiteľská rozhodcovská zmluva zaväzuje aj právnych nástupcov zmluvných strán.

Súd na danú právnu vec aplikoval aj ustanovenia § 46 ods. 1 a § 45 ods. 1 písm. e/ zákona č. 335/2014 Z.z.

10. Pokiaľ predmetný rozhodcovský rozsudok bol žalovanému z rozhodcovského konania doručený dňa 1.12.2017 a žalovaný z rozhodcovského konania doručil súdu žalobu na zrušenie rozhodcovského rozsudku dňa 16.2.2018, žaloba bola podaná včas, v súlade s § 46 ods. 1 zákona č. 335/2014 Z.z.

Žalovaný z rozhodcovského konania namietal aj platnosť spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy uzavretej stranami sporu dňa 5.2.2016. V danom prípade predmetom spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy mali byť spory z Dohody o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach, ktorú podpísal žalobca z rozhodcovského konania ako veriteľ dňa 1.2.2016, pričom podľa § 3 ods. 1 zákona č. 335/2014 Z.z. predmetom spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy medzi dodávateľom a spotrebiteľom môžu byť (len) spory, ktoré medzi nimi vznikli alebo vzniknú zo spotrebiteľskej zmluvy alebo s touto spotrebiteľskou zmluvou súvisia. V spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluve strán sporu sa však nespomína žiadna spotrebiteľská zmluva v zmysle § 52 ods. 1 OZ, keďže Dohoda o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach nie je zmluvou spotrebiteľskou. V nej označený veriteľ nie je dodávateľom podľa § 52 ods. 3 OZ, lebo pri uzatváraní uvedenej dohody nekonal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti. Dohoda o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach mala zabezpečiť záväzok žalovaného z rozhodcovského konania zo zmluvy č. 5041610203. Iba táto zmluva je zmluvou spotrebiteľskou, pretože upravuje vzájomné práva a povinnosti medzi dodávateľom a spotrebiteľom vo vzťahu k predmetu plnenia, a to poskytnutiu úveru. Táto spotrebiteľská zmluva sa však v spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluve strán sporu vôbec nespomína. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 335/2014 Z.z., v spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní možno rozhodovať len spotrebiteľské spory, nie spory z Dohody o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach.

Keďže v danom prípade predmetom spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy strán sporu z 5.2.2016 nie sú spory, ktoré vznikli medzi dodávateľom a spotrebiteľom zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súviseli so spotrebiteľskou zmluvou, spotrebiteľská rozhodcovská zmluva je uzavretá v rozpore s § 3 ods. 1 zákona č. 335/2014 Z.z., a preto je s poukazom na § 39 OZ neplatným právnym úkonom. Z neplatného právneho úkonu nevznikajú žiadne práva a ani žiadne povinnosti, preto s poukazom na § 2 ods. 1 citovaného zákona nebola daná ani právomoc Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného pri Asociácii pre arbitráž na spotrebiteľské rozhodcovské konanie a rozhodnutie rozhodcovským rozsudkom.

Vzhľadom na uvedené súd dospel k záveru, že v danom prípade je s poukazom na § 45 ods. 1 písm. e/ zákona č. 335/2014 Z.z. daný dôvod na zrušenie napadnutého rozhodcovského rozsudku z 13.11.2017 v celom rozsahu, a tak sa súd ďalšími, v žalobe žalovaného z rozhodcovského konania, tvrdenými dôvodmi zrušenia napadnutého rozhodcovského rozsudku už nezaoberal.

11. Súd o náhrade trov konania rozhodol s poukazom na § 262 ods. 1 CSP podľa § 255 ods. 1 CSP tak, že v konaní procesne úspešnému žalovanému z rozhodcovského konania nepriznal náhradu trov konania lebo zo spisu nevyplýva, že by mu v danom súdnom konaní vznikli trovy.

12. V konaní úspešný žalovaný z rozhodcovského konania je s poukazom na § 4 ods. 2 písm. u/ oslobodený od platenia súdneho poplatku za žalobu. Preto súd v súlade s § 2 ods. 1, ods.2 zákona č. 71/1992 Zb. zaviazal v konaní procesne neúspešného žalobcu z rozhodcovského konania na zaplatenie súdneho poplatku za žalobu podľa položky 3 písm. c/ Sadzobníka súdnych poplatkov, ako prílohy zákona č. 71/1992 Zb.

Poučenie:

Proti 1. a 2. výroku tohto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou Okresného súdu Komárno, Pohraničná č. 6, Komárno, na Krajský súd v Nitre.

Proti 3. výroku tohto rozhodnutia odvolanie nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.